

DER ER EN DEL Å SUKKE OVER I DE offentlige dokumentene for tiden. Helsetilsynets tilsynsmelding for 2010 viser store svakheter i kommunenes tjenester til skrøpelige eldre, at de bryter loven i saker om økonomisk stønad, og at dagens barselomsorg er stykkevis og delt.

Riksrevisjonen slakter på sin side kommunenes håndtering av spesialundervisningen. kvalitetssikrings- og internkontrollsystemene er for dårlige, enkeltvedtakene mangler eller er uklare, evalueringene svikter, og økonomiske forhold gjør at tilbudet varierer svært mye fra skole til skole.

Men riksrevisjonens rapport synliggjør også noe av forklaringen på hvorfor det er så dårlig stelt: til tross for at en de siste årene både har styrket arbeidet med tilsyn på opplæringsområdet, og lagt økt vekt på behovet for veiledning og informasjon om regelverket knyttet til spesialundervisning, viser det seg at det ikke i tilstrekkelig grad bidrar til regelverksetterlevelse.

Undersøkelsen viser at kommunene opplever bestemmelsen som lite konkret og vanskelig å forstå. fylkesmennene opplever det som krevende å føre tilsyn med utgangspunkt i bestemmelsen. det synes som de innfløkte reglene som staten bruker for å detaljstyre kommune ikke fungerer. riksrevisjonen konkluderer med at det er stor risiko for at retten til et likeverdig tilbud for elever med særlige behov ikke oppfylles.

En kan jo spørre om det ikke hadde vært en ide å forenkle regelverket og systemene noe slik at de tjente sin hensikt? . . .

Sølvi